

nu inde under meget vanskelige Forhold, og de, der ikke er det, vil sikkert hurtigt komme det. Det vil vistnok ikke blive noget ualmindeligt Tilfælde, at en i og for sig sund Virksomhed kommer til at standse, fordi den ikke har været i Stand til at bære de Skatter, der har været lagte paa den, idet den i en Opgangsperiode paa Grund af de store Skatter ikke har været i Stand til at konsolidere sig i en saadan Grad, at den kan tage den Nedgangsperiode, vi nu er inde i. Det er dog urimeligt, at en Virksomhed ikke skal have Lov til at bestaa, blot fordi man har beskattet den over Evne, og det er ikke mindst urimeligt, naar denne Virksomhed skal konkurrere med Brugsforeninger og Andelsforeninger, som i disse Aar har været skattefrie, medens den næringsdrivende i mange Tilfælde er blevet beskattet langt over Evne.

Jeg indrømmer, at Staten sikkert vil faa Brug for alle de Indtægter, den paa nogen Maade kan faa. Jeg ser ikke lyst paa Fremtiden for Staten i finansiel Henseende. Jeg tror, at Beregningerne over Indkomst- og Formueskatten vil slaa fejl i høj Grad, ikke mindst fordi mange af de store Indtægter sikkert vil gaa stærkt ned, ja, mange af dem helt forsvinde. Det er tidligere blevet sagt, at de finansielle Beregninger, som Kornloven hvilede paa, i ikke ringe Grad vilde slaa fejl, og jeg nærer ikke særlig store Forventninger om et gunstigt Resultat af vore Statsvirksomheder. Jeg synes dog ikke, at det er rigtigt, selv om Staten har Brug for alle de Indtægter, den kan faa, at benytte en Skattepolitik, som næsten gaar ud paa, at det skulde være det allersidste Aar, man tog Skat af en hel Del af Skatteyderne. Jeg maa derfor i høj Grad beklage, at de Ønsker, der Gang efter Gang er fremsatte fra konservativ Side om delvis Nedsættelse af Indtægts- og Formueskatten ved Hjælp af en Beskatning af mere eller mindre nødvendige Varer, ikke har kunnet finde saa stærkt Tilhold i Befolkningen, at det har været muligt at gennemføre den. Jeg nærer imidlertid ingen Tvivl om, at disse Anskuelser nok skal vinde frem. Nødvendigheden vil sikkert bevirke, at man inden længe kommer ind paa en saadan Beskatning. Men det kan da let blive paa et Tidspunkt, hvor der ikke kan blive Tale om en Luksusbeskatning, fordi der til den Tid intet Luksus-

forbrug er, og man vil da maaske komme til at beskatte Varer, som man, hvis man i Tide var slaaet ind paa denne Vej, kunde have ladet være med at beskatte.

Med disse Udtalelser skal jeg bede den højtærede Finansminister tage under Overvejelse, om ikke den afmignævnte Meddelelse fra Landsoverskatteraadet hviler paa en forkert Betragtning. Jeg vil bede den højtærede Minister se med Forstaaelse paa de overmaade vanskelige Vilkaar, som mange næringsdrivende for Tiden lever under.

Finansministeren (N. Neergaard): Ogsaa jeg skal bidrage mit til, at et Aftenmøde kan undgaas. Jeg takker de ærede Ordførere for de forskellige Partier, fordi de har erklæret sig villige til at fremme denne Sag hurtigt. Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) talte om Skattefradraget og bebrejdede mig og Fler-tallet i Folketinget, at vi ikke havde kunnet følge hans Parti i deres Forslag i saa Henseende. Jeg angav mine Grunde i Folketinget, hvorfor jeg ikke kunde, men jeg skal gerne nævne dem igen. Det er først af finansielle Grunde, idet det vilde koste ca. 15 Mill. Kr., hvad jeg mener, at Statskassen ikke har Raad til. Dernæst finder jeg, at Tidspunktet endnu ikke er kommet til at fastsætte disse Fradrag paa en nogenlunde holdbar Maade, idet vi ikke blot tilnærmelsesvis er naaet til Ro i Prisforholdene. Det er selvfølgelig et Spørgsmaal, som jeg maa vende tilbage til, hvis det falder i min Lod at fremlægge Forslag til en organisk Reform af Skatteløvene, og jeg kan forsikre det ærede Medlem, at jeg har min Opmærksomhed i høj Grad henvendt herpaa. Det staar ogsaa mig ganske klart, at de nuværende Skattefradrag er for smaa, man maa gaa ikke saa lidt højere op for at komme i Overensstemmelse, ikke blot med Øjeblikkets Prisniveau, som er ret tilfældigt, men ogsaa med det Prisniveau, som kan antages at ville komme til at gælde i de nærmeste Aar. Det vil imidlertid kræve finansielle Ofre, og disse Ofre maa man have Erstatning for paa anden Maade. Behovet kræver det, og derfor hører hele denne Overvejelse ind under den organiske Skattereform. Paa samme Maade stillede det ærede 18de tingvalgte